

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 24304

гр. София, 14.07.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
закрито заседание на 14.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

като разглежда дело номер **2467** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК.

Постъпила е молба вх. № 16685/02.07.2025 г. от „Фъни геймс“ ЕООД, с която се иска изменение на решението в частта за разноските.

Поддържа се за представени доказателства за заплащане на адвокатски хонорар в размер на 5700 лева с ДДС. Счита, че адвокатския хонорар следва да се присъди на базата на материален интерес, тъй като съдът е дал указания на органа за връщане конкретно определен размер на таксата. Допълнително изразява несъгласие с възраженията на ответника за прекомерност на адвокатския хонорар, основано на разбирането, че при липса на правна и фактическа сложност, то за органа не би било пречка да издаде административен акт в полза на жалбоподателя.

Постъпило е отговор от ответника, с който изразява общи доводи за неоснователност на молбата за изменение на решението в частта за разноските.

Молбата е подадена в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК и от активно процесуално легитимирана страна, участваща в производството като жалбоподател, поради което е допустима, но неоснователна по следните съображения:

По делото е постановено решение № 16514/14.05.2025 г., с което Национална агенция по приходите е осъдена да заплати на „Фъни геймс“ ЕООД сумата в размер на 1 250 лева, представляваща направени по делото разноски.

В мотивите на решението е прието, че жалбоподателят е направил следните разноски: 50 лева за държавна такса и 5700 лева за адвокатски хонорар. Уважено е направеното възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, като съдът е приел, че делото е без материален интерес и е намалил хонорарът на 1 200 лева с ДДС.

Не се спори, че по делото е приложен договор за правна помощ, с който е уговорен адвокатски хонорар в размер на 4750 лева без ДДС. От приложената фактура и платежно нареждане се установява, че е заплатен хонорар в размер на 5700 лева с ДДС. От същите се налага допълнителен извод за регистриране на адвокатското дружество по ЗДДС.

Не се споделят възраженията, че делото е с материален интерес. Вярно, че спорът се отнася за

връщането на определен размер на неоснователно заплатена държавна такса, която представлява имуществено благо. Настоящият правен спор касае преценката за законосъобразността на административен акт, постановен при направено искане за връщане на недължимо платена държавна такса. Вярно, че спорът е концентриран върху парична стойност, но с оглед спецификата на случая той на първо място и преди всичко включва имплицитно и преценката дали са били налице предпоставките за връщане на държавната такса. Именно и с оглед на това в съдебната фаза на процеса съдът на първо място разрешава този въпрос, а след това последицата, касаеща връщането на неоснователно получената държавна такса. Въпросът с възстановяване на държавната такса отново се разрешава от административния орган като се съобрази с указанията на съда. В тази връзка съдът не разполага с възможността сам да реши въпроса по същество, като напр. отмени отказа и присъди търсената парична сума (т. е. приключи спора с осъдително решение).

Именно в този контекст следва да се прецени и характера на спора, който съдът разглежда и разрешава, а именно наличието или липсата на право на връщане на платена държавна такса, но не и конкретният обем на това право. Затова и след като съдът не разрешава със сила на присъдено нещо спора между страните по конкретния размер на държавната такса, подлежаща на връщане, то и този спор не може да се определи като такъв с „определен“ интерес по смисъла на чл. 7, ал. 2 от Наредбата за възнагражденията за адвокатска работа (в този смисъл са Решение № 284/13.01.2025 г. по адм. д. № 3081/2024 г. на ВАС и Определение № 2768 от 01.03.2021 г. по адм. д. № 9111/ 2020 г. на ВАС, които съдебни актове са постановени по различна материя, но казусите са сходни с настоящия, тъй като се отнасят за разноски по случаи, в които органът е отказал да предостави на жалбоподателя определена парична стойност).

Горното дава основание да се приеме, че делото не е с материален интерес, поради което приложение намира чл. 8, ал. 3 от Наредбата за възнагражденията за адвокатска работа, според който е 1000 лева. С оглед на това и предвид § 2а от ДР на Наредбата следва да се намали адвокатското възнаграждение на 1 200 лева.

Не се споделят доводите за несъгласие с възраженията на ответника за прекомерност на адвокатския хонорар, основано на разбирането, че при липса на правна и фактическа сложност, то за органа не би било пречка да издаде административен акт в полза на жалбоподателя. От значение е сложността на делото, но не и трудността на страна да приложи правилно закона. Именно последното е една от причините, довели до съдебния спор. Противното би означавало самото наличие на съдебен спор да изключи преценката за сложността на делото, което не е в съответствие с духа на процесуалния закон, отнасящ се за разпределяне отговорността за разноски.

В допълнение следва да се посочи, че делото не е обемно от доказателства и е проведено едно съдебно заседание, т. е. въобще не е сложно от фактическа страна. При разрешаване на спора от правна страна от главно значение е прилагането само на една разпоредба, а именно § 22, ал. 1 ПЗР на ЗДБРБ за 2024 г. (обн. ДВ, бр. 108 от 30.12.2023 г., в сила от 01.01.2024 г.), при което делото не се отличава с висока правна сложност. По тези съображения е основателно възражението за прекомерност на адвокатския хонорар и следва да се присъди адвокатски хонорар в минимален размер, а именно по чл. 8, ал. 3, вр. § 2а от ДР от Наредбата за възнагражденията за адвокатска работа, който е 1 200 лева с ДДС.

Горното налага извод за неоснователност на молбата по чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК за изменение на решението в частта за разноските, при което същата следва да се отхвърли.

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молбата по чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК на „Фъни геймс“ ЕООД, с която се иска изменение в частта за разноските на решение № 16514/14.05.2025 г., постановено по адм. д. № 2467/2025 г. по описа на Административен съд София – град.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: